

دونالد بارتلمنی

زرباران

ترجمه:

احسان لامع

مؤسسه انتشارات تکاه

تهران، ۱۳۸۸

فهرست

۷	مقدمه
۱۷	زیباران
۲۹	ظهور کاپیتالیسم
۳۵	سلطان جاز
۴۱	دومیه
۶۱	تهدید کولبی
۶۷	خانم مندایل و من
۸۳	رایرت کندي از غرق شدن نجات یافت
۹۵	خنگ
۱۰۳	عزیمت

در آمدی بر ادبیات مدرن

اصطلاح پست‌مدرنیسم نخستین بار در سال ۱۹۷۴ در معماری استفاده شد و بحث‌های زیادی در محافل معماران برانگیخت. اما منتقدان ادبی این ویژگی را در آثار داستان‌نویسان دهمی شصت دیدند که به بعد از جنگ تعلق داشت. این اصطلاح تنها محدود به داستان و معماری نشد، بلکه به فلسفه، هنر و نقاشی نیز سرایت کرد.

پست‌مدرنیسم اصطلاح پیچیده و تعریف آن بسیار سخت است، چون در حوزه‌های مختلف هنری، معماری، موسیقی، فیلم، ادبیات، جامعه‌شناسی، ارتباطات، مد و فناوری تعابیر وسیعی به خود گرفته است، حتا تعیین تاریخ شناخت و آغاز آن نیز مشکل است.

فهم دقیق پست‌مدرن مستلزم این است که به قبل از مدرنیته و خود مدرنیته اشاره شود. چرا که وجود پیشوند «پست» به معنی «بعد از» به دوره بعد از مدرنیته اشاره می‌کند. از این‌رو برای شناخت مدرنیته نیز لازم است نگاهی کوتاه به علل پیدا شدن مدرنیته پردازیم.

همان‌طور که می‌دانیم بعد از قرون وسطی و حاکمیت بیش از ده قرن کلیسا بر اروپا، فلسفه و علم به تدریج از الهیات کلیسا فاصله گرفتند. اواخر قرن چهاردهم بود که تحولی در فرهنگ ایجاد شد و حاصل آن رنسانس و شکوفایی حیات تازه شد. رنسانس ارمنغان آور افکار و اندیشه‌های تازه بود و

انسان را به سوی انسان‌مداری سوق می‌داد. این تحولات در قرن شانزدهم و هفدهم به اوج خود رسید. از بزرگ‌ترین فیلسفه‌ان این دوران دکارت، لاپیدتیس و اسپینوزا هستند که در تسریع شکوفایی اندیشه‌های مدرن نقش بسزایی داشتند.

ویژگی‌های داستان‌های عصر مدرن

اصطلاح «مدرنیسم» انگاره‌های غربی بود که در اواخر قرن نوزدهم به یک جنبش زیبایی‌شناسی تبدیل شد. جنبشی که وارد عرصه‌های هنری، موسیقی، ادبیات و نمایشنامه شد و کلیه معیارهای کهن ویکتورایی اعم از روند شکل‌گیری هنر، چگونگی استفاده از آن و مفهوم آن را طرد نمود. مدرنیسم در سال‌های ۱۹۱۰ تا ۱۹۳۰ اوج گرفت و اساساً به تعریف مجدد نقش شعر و داستان کمک کرد؛ اشخاصی مانند وولف، جویس، الیوت، پوند، فالکنر، استونس، پروست، مالارمه و کافکا جزء کسانی بودند که بنیانگذاران مدرنیسم ادبیات داستانی در قرن بیست به شمار می‌آیند. عموماً مدرنیسم در مفهوم هنری به جنبش‌های قرن بیست مانند دادا، سورئالیسم، فوتوریسم و کوبیسم اشاره دارد.

از دیدگاه ادبی، ویژگی‌های اصلی داستان‌های مدرنیسم عبارتند از:

۱- تأکید بر امپرسیونیسم و ذهن‌گرایی در نوشتارها و همچنین هنرهای تجسمی؛ تأکید بر شیوه نگاه به جای آنچه درک می‌شود. از نمونه‌ی این نوشته‌ها می‌توان بر جریان سیال ذهن اشاره کرد.

۲- جنبشی که از عینیت واضح به دور است و روایت کل دانای نامحدود، دیدگاه ثابت راوی و موقعیت‌های اخلاقی روشن و صریح در این داستان‌ها استفاده شده است. داستان‌های فالکنر نمونه‌های بارزی از مدرنیسم هستند.